

Bratři a sestry, slavíme tuto bohoslužbu ve jménu Boha Otce, i Syna i Ducha svatého. Amen

Milost našeho pána Ježíše Krista, láska Boží a společenství Ducha svatého, ať je se všemi vámi. Amen

Introitus

Věřit Bohu znamená spolehnout se na to, v co doufáme, a být si jisti tím, co nevidíme. [2K](#) takové víře předků se Bůh přiznal svým svědectvím.

Milí bratři a milé sestry, milé děti, začal nový školní rok. Jsem ráda, že za něj můžeme spolu Pánu Bohu poděkovat a svěřit se mu se vším do rukou. Nový školní rok znamená mnoho nových výzev, povinností, práce, ale také setkání. Vše těžké se lépe snáší, když se spolu můžeme smát. Někdy nám to jde a jindy nám do smíchu opravdu není. To všechno chceme Pánu Bohu svěřit, protože on nám rozumí a je s námi, ať se smějeme nebo je nám do breku... Má nás rád se vším všudy. A moc!

Píseň: DEZ 627 Má duše Boha velebí

Vstupní modlitba (kolekta)

Bože, přicházíme k tobě a chceme být ve tvé blízkosti,
u Tebe je pravda a život.

Těšíš nás, když je nám smutno. Dáváš nám naději, když ji sami
nevidíme.

Ty jsi život a děláš se o něj s námi.

Děkujeme Ti za Tvou blízkost během prázdnin, za tvou ochranu.

Děkujeme za všechno, co jsme mohli prožít, za hezká setkání i za chvíle bezstarostného nicnedělání. Děkujeme za naše rodiny, za

přátele, Děkujeme za toto společenství, kde s Tebou a druhými můžeme slavit.

V Tvé přítomnosti, díky Tvé lásce a Tvému přijetí si uvědomujeme, jak pokulháváme v následování Tebe. Ty nás ale neodsuzuješ a dál pobízíš, k cestě ve Tvých šlépějích. Díky za to.

Dáváš nám sílu přiznat si vše, co jsme zavinili, všechna slova, která neměla zaznít, všechny chvíle, ve kterých jsme neobstáli a sešli z cesty k Tobě, k životu. *Kdo takto vyznáváme, vyznejme to slovem: Vyznávám.*

Pane Ježíši Kriste, díky za Tvou lásku k nám, Ty nás učíš, co je odpuštění a nový začátek. Věříme, že máme v tobě a u tebe odpuštění.

Kdo takto věříte, vyznejme to společně slovem: Věřím.

Pane Ježíši Kriste, ty jsi nám odpustil, nabízíš společenství s tebou i s lidmi. Také my chceme odpustit všem, kdo se proti nám jakkoli provinili, dej nám k tomu sílu.

Kdo jste ochotni odpustit, vyznejme to společně slovem: Odpouštím.

Slovo milosti:

Přijměme do svých srdcí slovo milosti:

Hospodin je vám blízko, zachraňuje vás. Hospodin miluje všechny lidi. Má soucit s těmi, kdo jsou zkroušeni v srdci, posiluje ty, jejichž duch je zdeptán. Jste spaseni Boží milostí. Věřte tomu a radujte se. Amen. (podle Ef 2,8-9a)

Píseň: Izmael Dobrořeč duše má Hospodinu, Tvoje jméno vyznávám

Kázání

Úvod

Kdy a proč se smějete?

Vtipy

Rozhovor s dětmi...

Někdy se smějeme spíš nechtěně nebo když se něco nepovede...ilustrace, kdy se nám farářům něco nepovede domyslet...
Z církevních nástěnek: Pěvecký sbor důchodců nebude během letních prázdnin zpívat. Celá farnost děkuje.

Paní B je stále v nemocnici. Má problémy s nespavostí a prosí o nahrávky kázání našeho faráře.

Dnešní kázání: „Ježíš kráčí po vodách.“ Zítřejší kázání: „Hledáme Ježíše.“

Marnost katecheta – jak se dostat do nebe... katechetka učí děti a snaží se jim vštípit, že aby se dostaly do nebe, musí být dobré... Na konci hodiny se zeptá: A děti, kam se chceme dostat? Děti odpoví: Do nebe.

A katechetka: A co tedy musíme?

Maruška: Umřít.

Rekapitulace rozhovoru:

vtipy, jen tak, **dobrá nálada**, když někdo upadne, když je mi dobře, když se mi daří, když se na někoho dívám, koho mám ráda, když se mu daří, když druhého chápu... i třeba s jeho těžkostmi... když mi druhý rozumí a já jemu... když jsme spolu... to všechno dokáže vykouzlit úsměv na tváři ... možná to je důležitější, než se hurónsky smát...

Pán Bůh se na nás takhle dívá, s úsměvem a nemůže od nás láskou odtrhnout oči... slyšela jsem **příběh jednoho muže, četl tatínkovi,**

který byl starý příběh před usnutím... ale on neusínal.. nemohl od svého syna odtrhnout oči...

Představuji si, že se na nás dívá Pán Bůh s takovým potutelným úsměvem, drží nám palce a říká si občas, no teda, to jste trochu/hodně vymňoukli, ale to bude dobrý... při tom nás nemá o nic míň rád a drží nám palce a věří, že to zvládneme a při tom nás pomáhá...

Pán Bůh od nás samou láskou nedokáže odtrhnout oči...

Úsměv **neznamená malovat věci na růžovo**, naopak... pomáhá postavit se těžkostem. (Jiří Havelka: Ďáblovi je potřeba vysmát se do ksichtu, humor je ventilem našich frustrací.)

Smysl pro humor, nepřikrášluje realitu, ale umožňuje v ní dál žít...

Příběh s postiženou dívkou. Festival, vozíčkáři...

Tatínek stál se svou postiženou dcerou ve frontě na kolotoč. Dcera byla na vozíku. Když na ně přišla řada, tatínek stál a nezdálo se, že by se hrnul svou dceru posadit z vozíku na kolotoč. A pak povídá: No tak si nasedni ne, to Tě mám furt zvedat? No tak jo, vaše výsosti, já Tě teda zvednu... a lidé se smáli a on se smál a ona se taky smála a v jeho úsměvu byla kombinace radosti a sebejistoty, když si z vás někdo udělá srandu, ale zároveň vás šlechtí, je v tom přiznání situace, která je jako je.

radost a sebejistota... udělá si z vás srandu... ale ví, že to zvládnete, pochopíte, šlechtí vás to... přiznání situace taková, jaká je... krásná upřímnost, zbořily se bariéry...

Každej si najděme tu svou anomálii, něčím se vymykáme, lišíme se od ostatních... můžeme se snažit schovat, ale to nám bere hrozně

energie... každý se za něco stydíme, něco se nám na sobě nelíbí... někdo je muší váha, druhý zase slon... třeba... ale humor nám pomáhá to přijmout a než by si z toho dělali srandu druzí... proč si neudělat legraci sám a nezasmát se s druhými?

Třeba máte velký nos, kterýho nejde si nevšimnout. A víte, že když se s někým seznamujete, nesoustředí se na to, co říkáte, ale soustředí se na váš nos. Co s tím můžete dělat? Přiznejte to. Okamžitě, v první chvíli, jak se s někým seznamujete, Ahoj, já jsem Martina, kdybych strkala nos do věcí, do kterých mi nic není, tak se předem omlouvám, nedělám to schválně.

V humoru je vždy i kus pravdy. S druhými nás sblíží, a je v něm úleva. Že můžu říct pravdu a je to v pořádku.

Vyprávění

Dnešní vyprávění je o Abrahamovi. Abraham nebyl žádný mladík, bylo mu krásných 99 let, když tu ho oslovil ho Bůh a řekl mu: „Abrahame, můj synu, staneš se otcem velkého národa!“

No nevím, jak se u toho Pán Bůh asi tvářil... jistě to Abrahamovi přál, aby se stal tátou...

„A abych nezapomněl, milý Abrahame, to znamená, že Tvá žena Sára bude mít dítě stane se matkou velkého národa.“

No Abrahama, to úplně porazilo. Padl na zem a smál se. Pěkně to s ním zamávalo. Obličej pak zvedne od země a říká si v duchu: „Mně se narodí syn??? Nooo, to chci teda vidět. Za chvíli mi je sto let. Mladík teda žádný nejsem a Sára, že má rodit? Vždyť jí bude 90!? Ježkovo ta až to uslyší, vždyť jí z toho může taky klepnout!“

Ale Bůh odpověděl: „Ano, Sára bude mít syna a dáte mu jméno Izák. To znamená Smíšek nebo taky Ten, který se směje.“

Nedlouho po tomto rozhovoru sedí takhle Abraham uprostřed parného dne před svým stanem v jeho stínu. Odpočívá. Je starý, unavený, každý pohyb ho už bolí a tak si vyhřívá své staré kosti. Je rád, že nemusí nic dělat, nikam chodit. Je fakt unavený a od života vlastně už moc nečeká.

Když tu jeho oko zachytí pohyb. Zvedne oči a tu před ním, kde se vzali tu se vzali, stojí tři muži. Abraham hned poznal, že to není jen tak. Že před ním stojí někdo velmi významný. Ač byl starý, teď Abraham vyskočil a najednou jakoby mu tahle návštěva vlila krev do žil...nebo tu jeho starou krev rozpumpovala – ono tak taky na nás někdy setkání s Bohem působí... ☺ jako taková resuscitace... (Víte, takhle působí Bůh, že nám vlije krev do žil... že to, co bylo zamrzlé a statické rozpohybuje... ale... taky si představuji, že až budeme umírat, bude to působení Boží na nás trochu jiné... to už nás nerozpohybuje, ne naše tělo... a stejně nám na tváři vykouzlí Boží přítomnost úsměv a my budeme schopni i tu smrt přijmout... v klidu, pokojně... ale zpátky k Abrahamovi...)

Tak Abraham vstal a řekl: „Můj Pane, pokud jsi mi nakloněn, prosím, neodcházej a zůstaň u nás. Odpočiň si.“ A když hosté souhlasili a posadili se, začal v Abrahamově táboře velký rozruch. Všechno co má ruce a nohy vstává a běží něco dělat... toho pošle Abraham porazit ovci, Sáru poprosí o to, aby zadělala na chléb a upekla ho, mladíka pošle pro víno, aby ho on sám mohl nalít hostům, Abraham sám prostírá a nosí na místo, kde hosté sedí. Abraham všechno organizuje, a stará se o hosty, nosí na stůl (no vlastně ne na stůl... jí na zemi pod stromem, je to takový piknik) a pak stojí u hostů, ve stínu stromu a nemůže se na ně vynadívát. Vždyť je u něj na návštěvě sám Hospodin.

Po chvíli se ho jeden z mužů zeptá: „Kde je Tvá žena Sára?“

Abraham odpoví: „Ve svém stanu“.

A na to ten muž: „Příští rok, touto dobou, bude mít Sára syna.“

Tohle všechno Sára poslouchala schovaná ve stanu. Uši špicovala, aby jí nic neuniklo... Když uslyšela, že by měla mít syna, vyprskla smíchy a pomyslela si: „Tak na tohle jsem opravdu stará, a můj muž jakbysmet, je příliš starý na to, aby měl syna. Jak by se to mohlo stát?“ Měla pravdu? No svým způsobem jo. Byla stará, bez Boží pomoci by děti určitě mít nemohla.

Muž, který rozmlouval s Abrahamem se Abrahama zeptal: „Proč se Sára směje a říká, že je příliš stará?“ „Je snad pro Boha něco nemožného?“

Teď se Sára lekla. Nahlas vykřikla: „Ale já se nesmála!“

Ale ten muž řekl: „Ale ano, smála ses.“ A měl taky pravdu... Ale nebylo v tom odsouzení, spíš konstatování... Prostě někdy se smějeme a nemůžeme si pomoci. Když nás něco šokuje, když nás něco zaskočí... A Bůh? Ten Sáru nepotrestal, za to, že mu nevěřila ani Abrahama... i smích nevěřící je lidský... ukazuje na naši křehkost...

Sešel se rok s rokem a Sára opravdu porodila syna. [1](#)Hospodin navštívil Sáru, jak řekl, a splnil jí, co slíbil.

Bylo jí 90 let a jejímu muži bylo 100.

A Syna pojmenovali Smíšek, nebo Ten, který se směje. Izák.

„[6](#)Tu Sára řekla: „Bůh mi dopřál, že se mohu smát. Se mnou ať se směje každý, kdo o tom uslyší.“

Ne všechny absurdity našeho života mají takový happyend... Někdy se dlouho natrápíme, než na své realitě najdeme něco, co můžeme s úsměvem přijmout. Ale úsměv pomáhá. Dodává odvalu...

V jedné forbíně říká Werich Horníčkoví – jsou v chrámu, kde došlo k vraždě a oba se bojí:

No hezký to tu maj. ... Ale šero. ... A průvan ...

Šero ? ... No, šero ... šero tu je ... ale konečně, ať je trošku šero, jen když je veselo. *oba se vystrašeně rozhlížejí*

Vono když je veselo, tak člověk snese i to, že není ve svém prostředí. ... Ale musí bejt ... veselo ... *opět se rozhlíží* ... Ať je šero, že jo, ... ať je třeba i tma ... a zima ... a konečně ... ať je i trošku smutno ... jen když je veselo.

Vono teda tady k popukání není.

Smích – fakta – shrnutí – smích může pomáhat, může ale i zranit, když bychom se někomu posmívali. A ani Pána Boha si nemáme představovat jako bohorovného chlápka, co vypráví bonmoty a směje se nám, když se nám nedaří. To vůbec ne! Pamatujete na začátek? Na obraz Boha jako tatínka, který nemůže ze svého dítěte láskou odtrhnout oči?

Mít smysl pro humor nás něco stojí, někomu to jde snáz nacházet kolem sebe věci směšné, věci, které je možné trochu odlehčit... je to ale o nastavení, kterému se učíme... nebrat sebe ani svět smrtelně vážně – v tom už je naznačeno, že humor pomáhá a fandí životu. Nebrat se smrtelně vážně.

Humor nám dělá dobře a ne vždycky ho doceníme – lidé jdou z divadla z komedie a říkají, to byla taková blbina... ale tak jsme se nasmáli... je to umění

A je to jedna z věcí, kterou umíme nejdřív – smát se. Děti se smějí dřív, než umí mluvit. Od 3 a půl měsíce...

Nejvíce se smějeme prostě spolu, nemusí se stát něco super vtipného, ale usmíváme se na sebe, vyprávíme si, děláme si ze sebe legraci, přeháníme a je nám dobře, když se ostatní smějí s námi.

V dnešním příběhu se lidé smějí... ale ne protože by se stalo něco vtipného. Ale smích byl pro ně ventilem, když se setkali s něčím naprosto nemožným. Když se možná už báli doufat, aby jejich naděje nebyly zklamané... a smíchem náš příběh skončil – radostí, naplněním.

Třeba si to z dnešního příběhu můžeme odnést: Nelámat nad sebou hůl, když se smějeme na nevhodných místech a věřit Bohu, kterému záleží na tom, abychom měli důvod smát se z opravdové radosti. On je síla, která opravdu proměňuje naše životy. Pomáhá unést to, co by bylo jinak nesnesitelné.

Modlitba:

Pane Bože, děkujeme, za smích, za dobrou náladu, za přátelství, za to, že máš rád všechny lidi stejně a nikoho neodsuzuješ. I když se někdy smějeme a nevíme čemu a jindy tak skrýváme své rozpaky a ne vždy Ti zcela důvěřujeme. Díky za Tvou trpělivost s námi a hlavně za Tvou lásku, s kterou nás přijímáš. Pomoz nám unést to těžké a přece nacházet dobré stránky života. Amen.

Píseň 505 Pán tance

Přímluvy

Bože, prosíme za všechny, kteří už v životě nic dobrého nečekají. Od sebe, od druhých, od života ani od Tebe. Probud' v nás všech novou naději ve Tvá zaslíbení...

Prosíme za děti, aby jim chození do školy dělalo radost, dávej jim sílu k úkolům a výzvám, které mají před sebou. Pomoz jim prohlubovat svá přátelství a kamarádství s dalšími dětmi...

Prosíme za učitele a učitelky, aby měli s dětmi trpělivost, aby děti dokázali motivovat ke vzdělání. Žehnej jejich práci...

Prosíme, potěšuj všechny nemocné, zarmoucené, opuštěné a zraněné. Prosíme o pokoj do všech míst, kde se bojuje. Zvláště myslíme na situaci v Afganistánu...

Žehnej práci v našem sboru. Prosíme za staršovstvo, učitele nedělní školy a za všechny, kteří zde ochotně slouží. Prosyncuj naše vztahy svou láskou a dávej nám moudrost do rozhodnutí, která před námi stojí...

Ochraňuj celé své stvoření. Prosíme, ať jsme ohleduplní k životnímu prostředí...

TICHO

Pane, prosíme tě, dej, ať nad námi i nad celým světem vládne tvá dobrotivost. Tobě buď chvála nyní i na věky věků. Amen.

Píseň: Blažkovi

Večeře Páně – Povstaňme nyní, abychom se modlili před tím, než budeme slavit Večeři Páně, dopředu zvu presbytery, kteří budou vysluhovat VP

Pán nás zve ke své hostině: k chlebu života a kalichu spásy.

Modleme se: Bože, ty nám daruješ vše dobré, všechno, co máme, je ve skutečnosti od Tebe, a proto přicházíme před Tvou tvář.

Děkujeme ti, Bože, Stvořiteli, za všechny lidi, kteří nás chrání a pomáhají nám.

Děkujeme ti, Bože, za Ježíše, tvého Syna, který nás osvobodil od strachu, viny a smrti.

Děkujeme ti, Bože, za tvého Ducha, který nám dodává odvahu, víru a naději.

Oslavujeme tvou vznešenost a přidáváme se ke chvále všeho Tvého stvoření:

Svatý, svatý, svatý, Pán, Bůh zástupů.

Nebe i země jsou plny Tvé slávy.

Hosana na výsostech.

Požehnaný, jenž přichází ve jménu Páně.

Hosana na výsostech.

Prosíme tě Bože: sešli na nás svého svatého Ducha,
Posvět a obnov nás na těle i na duši,
abychom pod podobou tohoto chleba a tohoto vína
přijímali Kristovo tělo a jeho krev k naší spáse,
když činíme to, co on nám přikázal:

Slova ustanovení

Neboť náš Pán Ježíš Kristus, v noci, v které byl zrazen, **vzal chléb, vzdal ti díky, požehnal, lámal a dával svým učedníkům se slovy:** Vezměte a jezte, toto jest mé tělo, které se za vás vydává. To čiňte na mou památku.

Stejně tak po večeři **vzal víno, vzdal díky a dával svým učedníkům a řekl:** vezměte a pijte z něho všichni, toto je nová smlouva zpečetěná mou krví, která se vylévá za vás a za mnohé na odpuštění hříchů. To čiňte, kdykoli budete pít, na mou památku.

Pane Ježíši Kriste, Tvou smrt zvěstujeme, tvé vzkříšení vyznáváme, na tvůj příchod čekáme. (Pane, řekni jen slovo a naše srdce budou uzdravena. Amen)

Modleme se bratři a sestry společně tak, jak nás to naučil náš Pán

Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvět se jméno tvé, přijď království tvé, buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi.

Chléb náš vezdejší dej nám dnes a odpusť nám naše viny, jakož i my odpouštíme našim viníkům.

A neuvod' nás v pokušení, ale zbav nás od zlého, neboť tvé jest království, i moc i sláva na věky. Amen

Okuste a uzříte, že Hospodin je dobrý. Pojd'te tedy, vše je připraveno.

Nyní vás zvu, abyste vytvořili postupně dva kruhy zde vepředu. Zváni do kruhu jsou všichni, kdo z nějakého důvodu nepřijímá, dostane požehnání.

Pozdravení pokoje

Pán Ježíš řekl svým učedníkům, Svůj pokoj vám odkazuji, svůj pokoj vám dávám. Pozdravme se navzájem pozdravením pokoje!

1 Píseň: Taizé Laudate omnes gentes

2 Píseň: Taizé Ubi caritas

3 Píseň: Taizé Každý den Pán mi sílu dává,

Propuštění: Radujte se v Pánu vždycky, opět pravím: Radujte se. Mírnost vaše známa buď všechněm lidem. Pán je blízko. Jděte v Pokoji, praví Pán.

Modlitba po přijímání

Bože a Otče našeho Pána Ježíše Krista, vykonal jsi na nás veliké věci. Děkujeme Ti za společenství této hostiny. Dej, ať nikdy neztratíme, co jsi nám dal ve svém Synu, a ať smíme být přítom, až vše obnovíš v Kristu, našem Pánu. Amen

Píseň Svítá 319 Svý kroky rozezpívej

Ohlášky

Společně vstupujeme do nového školního roku a dětem do něj přežeme vše nejlepší. Určitě neutečte a přijďte si popovídat, co jste všechno o prázdninách prožili.

Příští týden se sejdeme k bohoslužbě v Brumovicích a v Kloboukách.

Zítřka se v garáži sejde staršovstvo od 19ti hodin.

S dětmi v Hostěrádkách se domluvíme na začátku náboženství.

Sestra Navrátilová věnovala sboru 10 000 Kč k uctění památky...

poslání jak je zapsáno v listu Římanům ve dvanácté kapitole: (Ř 12, 16-18)

Mějte porozumění jeden pro druhého. Nikomu neodplácejte zlým za zlé. Vůči všem mějte na mysli jen dobré. Je-li možno, pokud to záleží na vás, žijte se všemi v pokoji.

Požehnání

*Kéž Bůh žehná zemi, na níž teď stojíš,
kéž Bůh žehná cestě, po níž teď jdeš,
kéž Bůh žehná cíli, pro něž teď žiješ.
Ty věčný, vždy přítomný,
požehnej nám, když odpočíváme.
Požehnej, co hledá naše vůle,
požehnej, co potřebuje naše láska,
požehnej to, na čem spočívá naše naděje.*

*Králi králů, požehnej pohled, kterým se díváme kolem sebe.
Přijměte požehnání Boha Otce, Syna a Ducha svatého.*

Amen

Píseň Izmael Halelujah